किमपि विगणयन्तो बुद्धिमन्तः सहन्ते ॥४०॥

अन्यच्च। बलवन्तं रिपुं दृष्ट्वा देशत्यागं करोति यः।
युधिष्ठिर इवाप्नोति पुनर्जीविन् स मेदिनीं ॥४१॥
युध्यते ऽहङ्कृतिं कृत्वा दुर्बलो यो बलीयसा।
स तस्य वाञ्छितं कुर्यादात्मनश्च कुलक्षयं ॥४२॥ ५

तद्बलवताभियुक्तस्यापसरणसमयो ऽयं न सन्धेर्विग्रहस्य च। एवमनुजीविमन्त्री ऽपसरणस्य। अथ तस्य वाक्यं समाकर्ण्य प्रजीविनमाह। भद्र त्वमप्यात्मनो ऽभिप्रायं वद। सो ऽब्रवीत्। देव मम सन्धिविग्रहयानानि त्रीण्यपि न प्रतिभान्ति। विशेषतश्चासनं प्रतिभाति। उक्तं च यतः। १०

नक्रः स्वस्थानमासाद्य गजेन्द्रमपि कर्षति।
स एव प्रच्युतः स्थानाच्छुनापि परिभूयते ॥४३॥

अन्यच्च। अभियुक्तो बलवता दुर्गे तिष्ठेत् प्रयत्नवान्।
तत्रस्थः सुहृदाह्वानं प्रकुर्वीतात्ममुक्तये ॥४४॥
यो रिपोरागमं श्रुत्वा भयसन्त्रस्तमानसः। १५
स्वस्थानं सन्त्यजेत् तत्र न स भूयो वसेन्नरः ॥४५॥
दंष्ट्राविरहितः सर्पो मदहीनो यथा गजः।
स्थानहीनस्तथा राज्ञा गम्यः स्यात् सर्वजन्तुषु ॥४६॥
निजस्थानस्थितो ऽप्येकः शतं योद्धुं सहेन्नरः।
शक्तानामपि शत्रूणां तस्मात् स्थानं न सन्त्यजेत् ॥४७॥ २०
तस्माद्दुर्गं दृढं कृत्वा सुभटासारसंयुतं।
प्राकारपरिखायुक्तं शस्त्रादिभिरलङ्कृतं ॥४८॥
तिष्ठ मध्यगतो नित्यं युद्धाय कृतनिश्चयः।
जीवन् सम्प्राप्स्यसि क्षेमं मृतो वा स्वर्गमेष्यसि॥४९॥

अन्यच्च। बलिनापि न बध्यन्ते लघवो ऽप्येकसंश्रयाः। २५